

Fransa, Filistin'den Geriye Kalanı Tanıyacak

Eylül 2025'te, Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu önünde durarak Filistin Devleti'ni tanıyacak. Bu, barış, onur ve uluslararası hukuk çağrılılarıyla dolu, özenle hazırlanmış bir konuşma olacak. Kameralar çakacak, diplomatlar alkışlayacak ve manşetler bunu "tarihi bir an" olarak ilan edecek. Ancak yanılmayın: **Fransa bir devleti tanımıyor – bir mezarlığı tanıyor.**

Macron bu açıklamayı yaptığında, Gazze, dünyanın kurtarmayı seçmediği insanların kemikleri dolu, yanmış bir toprağa dönüşmüş olabilir. Fransa'nın jesti, ne kadar iyi niyetli olursa olsun, cenazeden çok sonra gönderilen bir taziye mektubunun ürkütücü dakikliğiyle geliyor. Diplomasi adına, Paris küller üzerinde bir bayrak yükseltecek.

İroni ile Sırlı Sıklam Bir Jest

Fransa, bu tanınmanın iki devletli çözümü canlandırmayı amaçladığını, daha geniş bir barış çabası kapsamında olduğunu iddia ediyor. Macron, olağan ön koşulları sıraladı: Hamas'ın silahsızlandırılması, rehinelerin serbest bırakılması, Filistin Otoritesi'nin reforme edilmesi. Kâğıt üzerinde makul görünüyor. Uygulamada ise hiciv gibi geliyor. Gazze tam bir abluka altında. Batı Şeria gerçek zamanlı olarak ilhak ediliyor. Ve Fransa, çoğu aç, yerinden edilmiş ya da ölü olan Filistinlilerden, halk olarak tanınmadan önce politikalarını düzene sokmalarını istiyor.

Bu, bu kadar kanla lekelenmiş olmasaydı gülünç olurdu.

Gazze: Dikenli Teller Ardında Açlıktan Ölmek

Açık konuşalım: **Gazze bir hapisane ve mahkûmları açlıktan öldürülüyor.** Mart 2025'ten bu yana, İsrail karadan, havadan ve denizden tam bir abluka uyguluyor. Tüm sınır geçişleri İsrail kontrolü altında. Yabancı gazetecilere giriş izni verilmiyor. Uluslararası yardım konvoylarına giriş izni verilmiyor. **Deniz ablukası** tam anlamıyla yürürlükte. Hiçbir şey içeri girmiyor. Kimse dışarı çıkamıyor.

Bu bir insani kriz değil. Bürokrasi hassasiyetiyle tasarlanmış, insan yapımı bir kıtlık.

Birleşmiş Milletler ve Uluslararası Barış Konferansı, Gazze'nin şu anda **5. aşama kıtlık** durumunda olduğunu – kitlesel açlık – doğruladı. Tarım arazilerinin %70'inden fazlası yok edildi. Su arıtma tesisleri bombalandı veya yakıttan mahrum bırakıldı. Çoğu insan tuzlu veya kirlenmiş su içiyor, eğer içecek bir şey bulabilirlerse.

İnanılmaz bir şekilde, AFP ve Al Jazeera gibi uluslararası medya kuruluşları tarafından işe alınan bir avuç yerel gazeteci, sahada habercilik yapmaya devam ediyor. Kendi toplumlarının çöküşünü haber yaparak sabit gelir elde ediyorlar. **Komşularınız ot yerken, şehriniz harabeye dönerken haber yazmak için para aldığınızı hayal edin.** Bu gazetecilik değil; hayatta kalanların tanıklığı.

İsrail: Yasayı İhlal Ediyor ve Ceza Almıyor

İsrail, **işgalci güç** olarak, **Dördüncü Cenevre Sözleşmesi** uyarınca sivil halkın gıda, su ve tıbbi bakıma erişimini sağlamakla yükümlü. Bunun yerine, bu üçünü de kasıtlı olarak engelledi.

Ayrıca, Ocak ve Mart 2024'te Gazze'ye insani yardım girişine izin verilmesi ve soykırım eylemlerini önlemek için tüm önlemlerin alınması emreden **Uluslararası Adalet Divanı'nın iki ayrı kararını** hiçe saydı. İsrail her ikisini de görmezden geldi.

Açık olalım: **Bu sadece ahlaki bir başarısızlık değil – açık, devam eden bir suç.** Savaş yöntemi olarak açlık, uluslararası insani hukuk kapsamında yasaktır. Ayrıca Roma Statüsü uyarınca bir savaş suçudur. Yine de İsrail, anlamlı sonuçlar olmadan ilmekleri sıkmaya devam ediyor.

Batı Şeria: Silme Yoluyla İlhak

Gazze açlıktan ölürken, Batı Şeria bir leş gibi parçalanıyor. İsrail Knesset'inin bölgeyi ilhak etmek için bağlayıcı olmayan oylaması – yerleşim inşaatlarındaki patlama ve askeri baskınlarla birlikte – uygulanabilir bir Filistin devletine dair tüm umutları yok etti. Fransa Eylül'de Filistin'i tanıyabilir, ancak o zamana kadar tanınacak bir Filistin kalmayabilir – sadece çevrili ve gömülü kopuk parçalar.

Uluslararası Toplum: Hareketsizlikten Suçlu

Fransa'nın duyurusu, daha lanetleyici bir gerçeği sert bir şekilde ortaya koyuyor: **Uluslararası toplum başarısız olmuyor – suç ortağı oluyor. Soykırım Sözleşmesi** uyarınca, devletler soykırımı **önlemekle** yükümlüdür, sadece sonrasında kınamakla değil. **Koruma Sorumluluğu (R2P)** doktrinine göre, bir nüfus kitlesel vahşet suçlarıyla karşı karşıya kaldığında harekete geçmelidir.

Yine de küresel tepki, el ovuşturma ve yarım yamalak önlemlerin bir karışımı oldu. Yardım ablukası devam ediyor. İsrail'e silah sevkiyatları sürüyor. UAD kararları görmezden geliniyor. Yaptırım yok, ambargo yok, anlamlı bir eylem yok.

Gerçeği süslemeyelim: **İsrail'in açlığı silah olarak kullanmasına izin vererek, dünya bir soykırıma katılıyor.**

Sonuç: Mezarlar Üzerinde Yükseltelen Bir Bayrak

Fransa'nın Filistin'i tanıma vaadi anlamsız değil – ancak iğrenç bir şekilde geç kalmış. Tanınma kurtarma değil. Ağları doyurmayacak, yerinden edilmişleri barındırmayacak. lleri geri getirmeyecek. Ablukayı kırmak, Gazze'yi yardımla doldurmak ve uluslararası hukuku uygulamak için acil bir eylem olmadan, Fransa'nın tanınması bir adalet eylemi değil – bir ağıt olacak.

Macron Eylül'de Filistin bayrağını yükselttiğinde, dünya sormalı: **Egemen bir ulusa selam mı veriyor – yoksa hepimizin terk ettiği kurbanları mı onurlandırıyor?**

Eğer cevap ikincisiyse, bu diplomasi değil. Bu suç ortaklığıdır.